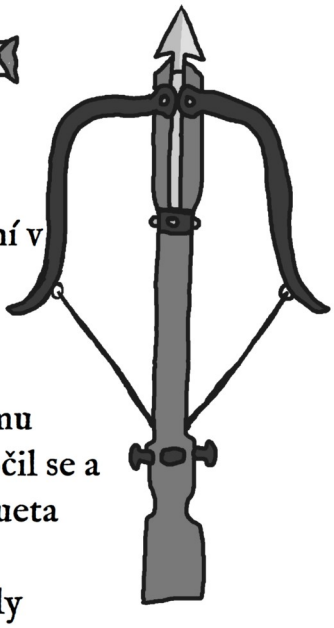

Před ne mnoha lety se za sychravé noci vracel poutník zpět do své rodné vsi. Zničehonic uslyšel šelestění v nedalekém tmavém křoví, chodec si ale zvuku nevšímal, neboť zdejší les bujel a překypoval zvířenou. Po chvilce mu však došlo, že ho zvuk pronásleduje. Bázeň ho přemohla. Není se čemu divit, vždyť už několik hodin cestoval tísnivou tmou. Otočil se a strachem zkameněl. V temném křoví se rýsovala tmavá silueta děsivého netvora. Se zavřenýma očima čekal na smrt. Nekonečné ticho narušil svist ostří. Na obličej mu dopadly krůpěje krve.

“Je po všem, chasníku!” ozval se ocelový hlas. To promluvil zaklínač, potulný lovec nestvůr.

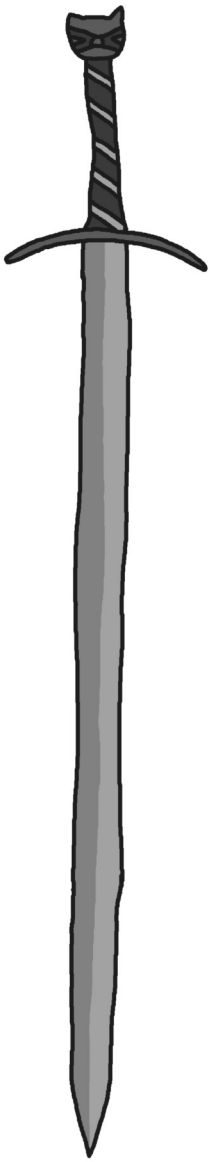
“Z-Zachránils mi život! Jak se ti jen odměním, po cestě ani florén nemám”

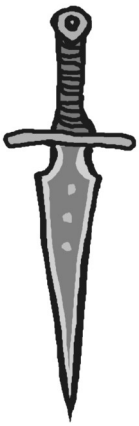
“Peníze nechci, stačí když mi věnuješ to, o čem teď netušíš, že máš doma.”

Poutník nadšeně souhlasil, věděl, že doma ho bude očekávat nanejvýš žena s teplým jídlem.

“Buď připraven, až nadejde čas platby,” pravil zaklínač a zmizel ve tmě.

Když se vrátil do vřelé náruče domova, čekala ho ve dveřích žena s pohledem plným štěstí a novorozencem v náručí.

“Podívej! Má oči po tobě,” vykřikla žena něžně.

“Na oči zapomeň, slíbil jsem ho zaklínači.”

Takový je zákon překvapení. Onen poutník byl tvůj otec a ono dítě, dítě překvapení jsi ty. Nyní nadešel čas platby. Dostav se na Kaer Morhen, hradiště zaklínačů a staň se jedním z nás.

